

Sygn. akt IV U 152/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2017 r. w O. (...)

sprawy M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 26 stycznia 2015r. nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 152/15

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 26.01.2015r., Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. nr (...) odmówił ubezpieczonemu M. M. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 25.02.2013r., gdyż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 20.01.2015r., nie stwierdził uszczerbku na zdrowiu.

W odwołaniu od tejże decyzji, M. M. wniósł o jej zmianę decyzji i przyznanie odszkodowania. Na rozprawie odwołujący zażądał ustalenia 50 % -owego uszczerbku na zdrowiu, bo „nie może chodzić”. Ostatecznie wniósł o 20% uszczerbku.

Organ rentowy podtrzymał argumenty wynikające z decyzji.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

M. M. ma lat 56 i jest za zawodu technikiem hotelarzem, nie pracuje.

W dniu 25.02.2013r. M. M. podczas wykonywania obowiązków służbowych, spadł z drabiny. Doznał urazu stawu skokowo-goleniowego prawego. Początkowo podczas zaopatrzenia w (...) Szpitala MSWiA w O., po wykonaniu RTG prawego stawu skokowego stwierdzono złamanie głowy strzałki - szczytu kostki bocznej podudzia. Radiolog opisał to jako asymetrię szpary stawowej/zwężona przyśrodkowa część szpary/ stawu skokowego prawego z towarzyszącym

zniekształceniem nasady dalszej piszczeli. Oddzielony wierzchołek kostki bocznej strzałki/ stan po złamaniu? Odmiana budowy?(k.77), który to zapis umieszczono w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 06.03.2013r.

Zastosowano uruchomienie gipsowe w dniu 06.03.2013r. Po zdjęciu opatrunku gipsowego utrzymywał się obrzęk i dolegliwości bólowe z powodu choroby (...). Następnie M. M. był leczony zachowawczo w (...).

W maju 2013r. M. M. zaczął zgłaszać dolegliwości bólowe stawu kolanowego. W lipcu 2013r. wykonano USG stawu kolanowego i stwierdzono rozległe zmiany zwyrodnieniowe i niestabilność stawu skokowego. Otrzymał wiskosuplementację.

W karcie informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 03.07.2013r. wpisane zostało przebyte złamanie kostki bocznej prawej oraz wysiękowe zapalenie błony maziowej stawu kolanowego lewego. Po leczeniu w okresie od dnia 24.05.2013r. do dnia 03.07.2013r. stwierdzono zmniejszenie się dolegliwości bólowych, obrzęku stawu i poprawę zakresu jego ruchomości.

W styczniu 2014r. przebył artroskopię kolana, po której utrzymywały się dolegliwości bólowe. Obecnie nadal utrzymują się dolegliwości bólowe, a odwołujący porusza się przy pomocy kuli.

W opiniach lekarskich Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 08.01.2014r. i 19.02.2014r. stwierdzona została najpierw pourazowa mierna dysfunkcja stawu skokowego prawego po przebyłym złamaniu kostki bocznej prawej w dniu 25.02.2013r., przy czym odwołujący przemieszczał się, a potem zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego i stan po artroskopii kolana lewego w dniu 17.01.2014r.

Decyzją z dnia 30.04.2014r. przyznał powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjne na okres 28.08.2013r. do dnia 25.11.2013r., w wysokości 100% podstawy wymiaru w związku z wypadkiem przy pracy

Uraz ten nie spowodował trwałego uszczerbku na zdrowiu, w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.02.2013r. (przesłuchanie odwołującego –k. 128dokumenty na kartach: 9-37, 44-45, 52, 58-59, 62-67, 69, 76-77, 81a-83, 97, 111-114, 120-124, 131-131v i w aktach IV U 347/14 oraz dokumentów w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. (...) (...), -k.7-8, II tom-k.7-8).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. M. nie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszym procesie było ustalenie urazu i wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu związanego z zaistniałym wypadkiem przy pracy z dnia 25.02.2013r.

W tym celu Sąd zgromadził wszelką dostarczoną przez odwołującego dokumentację lekarską, a następnie powołał biegłych ortopedów. Obaj biegli wskazali, że uraz powstały na skutek wypadku przy pracy z dnia 25.02.2013r. nie spowodował uszczerbku na zdrowiu. Sąd oparł się w znacznej części na opinii biegłego lekarza L. G., pomijając opis i uzasadnienie opinii powołanego wcześniej w niniejszej sprawie biegłego lekarza A. S. (k.44-45 i 69). Biegły ten wskazał, że wydane post fatum opinie biegłych powołanych w innych sprawach, nie brały pod uwagę opisu specjalisty radiologa z dnia 06.03.2013r.

Nie doszło do przedstawienia zdjęcia RTG na żądanie Sądu, zatem biegli opierali się na sporządzonej dokumentacji w formie pisemnej, różnie ją interpretując.

Biegły lekarz L. G. w swojej opinii wskazał jasno, że opis zdjęcia RTG nie dotyczy świeżych zmian pourazowych, a jedynie zmian zwyrodnieniowych. Natomiast zapis w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 06.03.2013r. jest pomyłką.

Biegły szczegółowo opisał, że obwody mięśniowe kończyny odwołującego są symetryczne, staw biodrowy i kolanowy bez deficytu, istnieje znaczne poszerzenie zarysów stawu skokowego, zgięcie do podszwowe 5stopni, do 15stopni

zniesione ruchy rotacyjne. Biegły ustalił, że odwołujący porusza się o kuli. Biegły nie posiadając zdjęcia RTG stwierdził, że doszło przebytego skręcenia stawu skokowego, który nie pozostawił trwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 25.02.2013r.

Opinia jest pełna i logiczna. Biegły rozsądnie wskazuje, że z uwagi na brak zdjęcia RTG i adnotacje powstałe już po dniu wypadku przy pracy, że odwołujący cierpiał przez kilka dni na bóle, a nie opisywał urazu, ustalił, że odwołujący doznał skręcenia stawu skokowego (k.131-131v) Sąd jednak wziął pod uwagę wpisy z historii choroby i zaświadczenia (k.37 i 62), z których wynika, że odwołujący wykazał, iż następstwem zaistniałego wypadku było złamanie kostki bocznej. Odwołujący chciał szybkiego zakończenia procesu, nie wnosił o powołanie jeszcze jednego biegłego. Sąd przychylił się do jego stanowiska i stwierdził, że doszło do złamania kostki bocznej, które nie pozostawiło uszczerbku na zdrowiu odwołującego, cierpiącego na inne schorzenia narządu ruchu.

Należy też zauważyć, iż orzekanie o procentowym uszczerbku na zdrowiu jest kwestią dosyć ocenną, gdyż biegły orzeka w ramach ustalonych widełek dla konkretnego urazu i przy wyborze wysokości procentowego uszczerbku w ramach tego przedziału musi brać pod „uwagę stopień nasilenia urazu”. Żadna ze stron nie wykazała, aby biegły mając dostęp do przedłożonych przez odwołującego dokumentów, w sposób rażąco nieprawidłowy ocenił stan zdrowia osoby ubezpieczonej, co mogłoby uzasadniać podważenie opinii w tym zakresie.

Podkreślić bowiem należy, iż Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

Na rozprawie odwołujący zażądał ustalenia 50 % -owego uszczerbku na zdrowiu, bo „nie może chodzić”, po tym, gdy Przewodnicząca wskazała na treść punktu 162-163 rozporządzenia, uznał, że zgodzi się na 20 % uszczerbku.

Należy wskazać jednocześnie, że zarówno złamanie kostki bocznej, jak i skręcenie stawu skokowego objęte jest pkt 162-163 załącznika do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r., które wskazują, że ograniczenia ruchomości i zniekształcenia w stawach skokowych (w następstwie wykręcenia, zwichnięcia, złamania kości tworzących staw, zranień, ciał obcych, blizn itp.) w zależności od stopnia ich i dolegliwości powodują uszczerbek: a) bez zniekształceń 1-15%, b) ze zniekształceniem funkcji ruchowej i statycznej stopy-15-25%, c) powikłane przewlekłym zapaleniem kości i stawu, przelotkami, martwicą aseptyczną, zmianami neurologicznymi -25-40%. Natomiast zeszczywnienie stawu skokowego w zależności od ustawienia stopy, zmian wtórnych i powikłań powodują uszczerbek: a) pod kątem zbliżonym do prostego -10-20-%, b) w innych ustawieniach czynnościowo niekorzystnych 20-40%. Biegły zaś nie stwierdził takich następstw, wskazał jedynie, że obwody mięśniowe kończyny odwołującego są symetryczne, staw biodrowy i kolanowy bez deficytu, istnieje znaczne poszerzenie zarysów stawu skokowego, zgięcie do podeszwowe-5stopni, do 15stopni zniesione ruchy rotacyjne. Biegły ustalił, że odwołujący nie posiada stopnia ich i dolegliwości opisanych w wymienionych punktach tabeli.

W ocenie Sądu opinia L. G. jest precyzyjna i wyczerpująco analizuje przedstawione zagadnienie, została skonstruowana logicznie i spójnie.

Przypomnieć należy, że sam ból nie jest urazem, zdarzenie z dnia 25.02.2013r.

może natomiast nasilać bóle wynikające ze stanu zdrowia istniejącego przed wypadkiem przy pracy, w tym związane z problemami zwyrodnieniowymi stawów odwołującego.

Mając na uwadze powyższe Sąd, w oparciu o powołane przepisy oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR Barbara Kokoryn